

Sygn. akt IV Cz 130/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk (spr.),

Sędziowie SO: Mariola Watemborska ,Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Telewizji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

przeciwko **S. D., K. O., P. O., A. Ż. i Gminie M. U.**

o eksmisję

na skutek zażaleń interwenienta ubocznego i powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 1536/12

postanawia:

1. zmienić rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I sentencji zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że odmówić odrzucenia pozwu co do pozwanej S. D.
2. oddalić zażalenie interwenienta ubocznego
3. oddalić wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

IV Cz 130/13

UZASADNIENIE

Powódka Telewizja (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o eksmisję pozwanych S. D., K. O., P. O. i A. Ż. z lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), położonego w U. przy ul. (...), z jednoczesnym orzeczeniem o prawie do lokalu socjalnego dla pozwanych. Wskazała przy tym, że na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 27 marca 2012 roku wydanego w sprawie sygn. IX Co 453/11, nabyła prawo własności opisanego wyżej lokalu mieszkalnego w drodze licytacji.

Interwenient uboczny Gmina M. U. wniosła o odrzucenie pozwu, kwestionując jednocześnie żądanie przyznania pozwany lokalowi socjalnego.

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku odrzucił pozew co do S. D. (punkt I sentencji) i odmówił odrzucenia pozwu co do pozostałych pozwanych (punkt II sentencji).

W uzasadnieniu podniósł, że kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie ma kwestia skutków postanowienia o przysądzeniu własności w kontekście nowelizacji art. 999 k.p.c. i art. 791 k.p.c. Stwierdził, że w jego ocenie w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują obydwa przepisy w brzmieniu sprzed nowelizacji. Z tego też względu postanowienie

o przysądzeniu na rzecz powódki własności lokalu mieszkalnego należącego dotychczas do pozwanej S. D., jako tytuł egzekucyjny po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności uprawnia powódkę do prowadzenia egzekucji. Uzasadnia to zdaniem Sądu Rejonowego odrzucenie pozwu wobec S. D. na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., w tym zakresie bowiem istnieje już prawomocny tytuł wykonawczy. Postanowienie o przysądzeniu własności nie ma z kolei zastosowania do pozostałych pozwanych - niewymienionych w tytule egzekucyjnym - co do których postępowanie w tym zakresie nie toczyło się dotychczas. W konsekwencji zarzut odrzucenia pozwu w zakresie, w jakim ich dotyczył nie podlegał uwzględnieniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Przedmiotowe postanowienie zaskarżyła powódka w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I sentencji, domagając się jego uchylecia ewentualnie zmiany poprzez odmowę odrzucenia pozwu co do pozwanej S. D.. Nadto wniosła o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 999 § 1 pkt 2 k.p.c. z wz. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Zażalenie złożył również interwenient uboczny Gmina M. U. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II sentencji, domagając się jego zmiany i odrzucenia pozwu co do pozwanych K. O., P. O. i A. Ż., ewentualnie jego uchylecia w zaskarżonej części i przekazania w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupsku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powódki jest zasadne.

Zażalenie interwenienta ubocznego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią kluczową dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy znajduje w niej zastosowanie przepis art. 999 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed 3 maja 2012 roku, czy też w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia 16 września 2011 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 9 ust. 1 przywołanej ustawy, nowe przepisy mają zastosowanie do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie, tj. po dniu 3 maja 2012 roku. A contrario do postępowań wszczętych przed tą datą zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Bezspornie postępowanie, w wyniku którego powódka uzyskała postanowienie o przysądzeniu własności lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), położonego w U. przy ul. (...) zostało wszczęte przed wejściem w życie opisaną wyżej nowelizacją. W konsekwencji do skutków prawnych wydanego w jego toku tytułu egzekucyjnego zastosowanie znajdzie art. 999 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed 3 maja 2012 roku.

Zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem, prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności przenosi własność na nabywcę i jest tytułem do ujawnienia na rzecz nabywcy prawa własności w katastrze nieruchomości oraz przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów. Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności jest także tytułem egzekucyjnym do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości.

Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności stanowi z mocy art. 999 § 1 k.p.c. tytuł egzekucyjny do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości przeciwko niewymienionemu w tym tytule dłużnikowi egzekwowanemu.

Należy podkreślić, że zgodnie z wyraźnym brzmieniem przepisu art. 999 § 1 k.p.c., postanowienie o przysądzeniu własności stanowi tytuł egzekucyjny uprawniający do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości (art. 1046 § 1 k.p.c.), a nie do żądania usunięcia dłużnika i ewentualnie innych osób z nieruchomości i wydania jej wierzycielowi w myśl art. 1046 § 2 i n. k.p.c. (uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 kwietnia 2008 r., sygn. III SA/Wr 460/07 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej LexOmega).

Postanowienie o przysądzeniu własności umożliwia więc jedynie wprowadzenie nabywcy w posiadanie nieruchomości. Nie stanowi natomiast tytułu prawnego, na podstawie którego nabywca może żądać przeprowadzenia

eksmisji osób zajmujących stanowiąca jego własność nieruchomości. W celu usunięcia ww. powinien wystąpić z odrębnym powództwem o ich eksmisję. Dopiero na podstawie tytułu wykonawczego, nakazującego wskazanym w jego sentencji osobom opuszczenie nieruchomości może żądać, aby osoby zamieszkujące w jego nieruchomości bez tytułu prawnego opuściły ją i wydały właścicielowi.

Przenosząc powyższe rozważania prawne do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż powódka dysponuje jedynie tytułem egzekucyjnym uprawniający do wprowadzenia jej jako nabywcy w posiadanie opisanej nieruchomości. Tytuł ów nie stanowi jednak podstawy do żądania usunięcia wymienionej w nim dłużniczki i osób z nią zamieszkujących z zajmowanego przez nich lokalu. To ostatnie wymaga bowiem wytoczenia przeciwko wymienionym odrębnego powództwa o eksmisję.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzi więc przesłanka z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. determinująca odrzucenie pozwu.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że odmówił odrzucenia pozwu co do S. D. (punkt 1 sentencji).

Na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie interwenienta ubocznego podlegało oddaleniu (punkt 2 sentencji).

Wniosek o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego, jako przedwczesny należało na podstawie art. 98 kpc (a contrario) oddalić.